

Sygn. akt IX W 449/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostomecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 r. sprawy

J. P. (1)

s. J. i M. z domu W.

ur. (...) w T.

obwinionego o to, że:

w dniu 19.12.2015r. o godzinie 13:40 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) kierując pojazdem marki V. o nr rej. (...) podczas wykonywania manewru zmiany pasa ruchu nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem marki F. o nr rej (...) doprowadzając do zdarzenia i uszkodzenia pojazdu czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym a następnie oddalił się a miejsca zdarzenia

- tj. za wykroczenie z art. 86§1 kw, 97 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego J. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 86§1 kw i za to na podstawie art. **86 § 1 kw skazuje go na karę 400,- (czterysta) złotych grzywny;**

II. uniewinnia obwinionego J. P. (1) od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 97 kw;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100,- (sto) złotych i opłatą w kwocie 40,- (czterdzieści) złotych, w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi skarb Państwa.**

Sygn. akt IX 449/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2015r. około godz. 13.40 J. P. (1) kierował samochodem m – ki V. nr rej. (...). Poruszał się lewym pasem ul. (...) w O.. W tym samym czasie, prawym pasem tej samej ulicy jechał S. W. (1), kierujący pojazdem m – ki. F. o nr rej. (...). Obaj kierujący na skrzyżowaniu z ul. (...), po zmianie sygnału świetlnego, skręcali w lewo w kierunku

ul. (...). J. P. (1) wjechał na skrzyżowanie jako pierwszy i z lewego pasa ul. (...) usiłował wjechać na prawy pas ul. P.. W tym czasie na tym pasie znajdował się kierujący F., który widząc zagrożenie odbił kierownicą w prawo, w tym samym czasie kierujący V. również zobaczył przeszkodę i powrócił na lewy pas. Następnie zmienił pas na

Prawy i odjechał z miejsca zdarzenia.

S. W. (1) również nie zatrzymał się w miejscu zdarzenia, będąc przekonany, iż nie doszło do kontaktu pojazdów. Dopiero w domu ujawnił uszkodzenia na swoim pojeździe zarysowanie na lusterku oraz na listwie drzwi przednich i tylnych lewych. Zdarzenie zostało przez niego zgłoszone na Policję. W trakcie oględzin samochodu m – ki F. potwierdzono uszkodzenia, które mogły mieć związek z kolizją.

W dniu 5 stycznia 2016r. funkcjonariusz (...) G. dokonał oględzin pojazdu m – ki V. nr rej. (...), nie stwierdzając na nim żadnych uszkodzeń. Jednocześnie zostały wykonane dwa zdjęcia pojazdu, gdzie widać uszkodzenie lewego przedniego nadkola oraz narożnika tylnego zderzaka.

(dowody: zeznania świadka S. W. k. 28, zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 2, protokół oględzin pojazdu m – ki F. k. 7, protokół oględzin pojazdu m – ki V. k. 17, zdjęcia pojazdu k. 16, nagranie z monitoringu (...) k. 20 a)

Obwiniony J. P. (1) przyznał się do nie ustąpienia pierwszeństwa podczas zmiany pasa ruchu, zanegował fakt kontaktu pojazdów. Wyjaśnił, iż nie zatrzymał się w miejscu zdarzenia, bo drugi z uczestników także odjechał. (. 28,15)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom obwinionego, w części, w której przyznaje się do winy. W tym zakresie jego wina jest ewidentna i została udokumentowana na nagraniu z monitoringu. Sąd nie miał również wątpliwości, co do faktu kontaktu pojazdów – uszkodzenia pojazdu obwinionego widoczne na zdjęciach znajdują się mniej więcej na wysokości uszkodzeń drzwi pojazdu pokrzywdzonego (na wysokości listwy). Chwilowy kontakt pojazdów jest widoczny również na nagraniu. Nie doszło w wyniku zdarzenia do znacznych uszkodzeń, stąd nawet pokrzywdzony bezpośrednio po zdarzeniu nie miał pewności, co do zaistnienia jakichkolwiek uszkodzeń. Obwiniony również takiej pewności nie musiał mieć, stąd Sąd uniewinnił go o d popełnienia czynu z art. 97 kw – oddalenia się z miejsca zdarzenia.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka S. W. (1) albowiem są one jasne i spójne, znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym w sprawie.

Sąd dał wiarę pozostałym dowodom przeprowadzonym w sprawie, z wyjątkiem protokołu oględzin pojazdu m - ki V., bowiem już z samej analizy zdjęć tego pojazdu wynika, iż posiadał on pewne uszkodzenia, które nie znalazły odzwierciedlenia w protokole. W tym miejscu należy zauważyć, iż Sąd w niniejszym postępowaniu stwierdził, iż doszło do kontaktu pojazdów i ich uszkodzenia. Nie ustalano szczegółowego rozmiaru uszkodzeń, bowiem na miejscu nie dokonano oględzin pojazdów, w szczególności pojazd obwinionego był poddawany oględzinom po około 2 tygodniach. Ustalenie konkretnych uszkodzeń leży w gestii firm ubezpieczeniowych, a nie Sądu, bowiem rozmiar uszkodzeń, a nawet ich zaistnienie, nie jest znamieniem wykroczenia z art. 86§1kw. Wykroczenie przewidziane w wymienionym przepisie polega na spowodowaniu zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym w wyniku nie zachowania należytej ostrożności na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu.

Z treści przepisu art. 22 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym wynika, że zmiana zajmowanego pasa ruchu może nastąpić: z zachowaniem szczególnej ostrożności. Szczególna ostrożność polega na upewnieniu się, czy można dokonać zmiany pasa ruchu bez utrudnienia ruchu lub spowodowania jego zagrożenia. Innymi słowy, kierujący pojazdem musi być na tyle uważny, by zdążyć zaniechać pasa ruchu, gdyby jego kontynuowanie stwarzało zagrożenie dla ruchu drogowego lub zmuszało innego uczestnika ruchu do podjęcia manewru obronnego. Kierujący pojazdem, zmieniając zajmowany pas ruchu, jest obowiązany ustąpić pierwszeństwa pojazdowi jadącemu po pasie ruchu, na który zamierza wjechać, oraz pojazdowi wjeżdżającemu na ten pas z prawej strony (ust 4).

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sadu, wina obwinionego jest ewidentna i został mu udowodniona. W dniu 19 grudnia około godz. 13.40 w O. na skrzyżowaniu ul. (...) J. P. (2) kierując pojazdem - ki V. nr rej. (...), podczas wykonywania

manewru zmiany pasa ruchu, nie zachował szczególnej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu kierującemu pojazdem m-ki F. o nr rej. (...), doprowadzając do zderzenia i uszkodzenia pojazdów oraz spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Czyn ten wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§1kw w zw z art. 22 ust 1 i 4 Prawa o ruchu drogowym i z mocy tego przepisu obwiniony został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

Wymierzając obwinionemu karę, Sąd miał na uwadze dotychczasową karalność obwinionego za wykroczenia drogowe (k. 20) oraz przebieg zdarzenia i wagę naruszonych przez niego zasad ruchu drogowego. Należy mieć również na względzie iż zdarzenie miało miejsce na skrzyżowaniu o jednym z większych natężeniu ruchu w mieście, w bezpośrednim sąsiedztwie przejścia dla pieszych. Zachowanie obwinionego i podjęty przez niego manewr w istniejących warunkach były rażąco lekkomyślne i świadczą o niezbyt uważnym obserwowaniu drogi i innych uczestników ruchu.

W tym stanie rzeczy, kara wymierzona obwinionemu, w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu. Tak ukształtowana nie może być postrzegana jako rażąco surowa, wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo oraz spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec skazania za wykroczenie z ar 86 §1 kw – obwiniony został obciążony kosztami postępowania i opłata; w części uniewinniającej koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.